

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1288/2025
30.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА–адвоката Немање Томића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км.бр.85/24 од 13.06.2025.године и Квм.бр.114/25 од 06.08.2025.године, у седници већа одржаној дана 30.10.2025.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА–адвоката Немање Томића, па се **ПРЕИНАЧАВА** правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду Квм.бр.114/25 од 06.08.2025.године, у ставу другом изреке, тако што се законском заступнику малолетног, сада пунолетног АА, мајци ББ досуђују трошкови на име састава жалбе од 03.07.2025.године у износу од 30.000,00(тридесетхиљада)динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, док се исти захтев у осталом делу **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км.бр.85/24 од 13.06.2025.године досуђена је законском заступнику малолетног АА, мајци ББ, накнада трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца по пуномоћи адвоката Немање Томића, у укупном износу од 272.250,00 динара, на терет буџетских средстава у предмету тога суда Км.бр.85/24.

Истим решењем је наложено рачуноводству тог суда исплата досуђеног износа у року од 60 дана од дана правноснажности решења и то исплата на рачун браниоца адвоката Немање Томића, који се води код “Banca Intesa“ a.d Beograd, под бројем рачуна: Преко досуђеног износа, а за износ од 18.000,00 динара, захтев за накнаду трошкова је одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм.бр.114/25 од 06.08.2025.године одбијена је жалба браниоца по пуномоћи малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Немање Томића, те је потврђено решење Вишег суда у Новом Саду Км.бр.85/24 од 13.06.2025. године. Истим решењем је у ставу другом одбијен захтев за накнаду трошкова на име састава жалбе против првостепеног решења од 03.07.2025. године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Немања Томић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијана решења, тако што ће у целости усвојити захтев за накнаду трошкова или да укине наведена решења и списе предмета достави на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца малолетног, сада пунолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Немања Томић у поднетом захтеву указује да је другостепеним решењем у ставу другом учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеном одлуком о трошковима кривичног поступка, којом је одбијен захтев браниоца за накнаду трошкова на име састава жалбе против првостепеног решења, повређене одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Новом Саду Км.бр.85/24 од 24.09.2024.године према малолетном, сада пунолетном АА обустављен кривични поступак јер није било целисходно изрећи казну или васпитну меру. Истим решењем је одређено да на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Малолетни, сада пунолетни АА је преко изабраног пуномоћника, адвоката Немање Томића дана 11.06.2025. године поднео Вишем суду у Новом Саду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 290.250,00 динара, са захтевом да исти буду исплаћени на рачун браниоца. О наведеном захтеву је одлучено побијаним решењима.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и нужне издатке оштећеног као тужиоца као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника(члан 103.став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 267. ЗКП је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. ЗКП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је у конкретном случају другостепени суд поступио противно одредби члана 265. став 1. ЗКП, доносећи одлуку да одбије захтев за накнаду трошкова на име састава жалбе браниоца против првостепеног решења. Ово из разлога што у процесној ситуацији када у случају доношења ослобађајуће и одбијајуће пресуде или обуставе кривичног поступка, а када је у правноснажној одлуци суд одлучио да у смислу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, браниоцу окривљеног припада право на име састава жалбе изјављене против решења о трошковима без обзира на одлуку о поднетој жалби, јер то право није искључено ниједном одредбом Законика о кривичном поступку или Адвокатске тарифе, осим у случају уколико се ради о злоупотреби у поступању браниоца.

На овај начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Немање Томића, па је Врховни суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости у овом делу, преиначио решење Вишег суда у Новом Саду Квм.бр.114/25 од 06.08.2025.године у ставу другом изреке и досудио законском заступнику малолетног, сада пунолетног АА, мајци ББ трошкове на име састава жалбе од 03.07.2025.године у износу од 30.000,00 динара. који ће бити исплаћени из буџетских средстава у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Према налажењу Врховног суда, а сходно цитираној одредби члана 267. ЗКП, суд правног лека приликом одлучивања о жалби изјављеној против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, другостепеним решењем одлучује о оним трошковима који су садржани у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка и који су предмет одлучивања у првостепеном поступку, док о трошковима који су настали код суда правног лека, између осталог и на име награде браниоца за састав жалбе на првостепено решење о трошковима, суд правног лека треба да одлучи посебним решењем, сходно одредби члана 267. ЗКП у вези одредби Тарифног броја 4. став 2. Адвокатске тарифе.

У осталом делу, исти захтев одбијен је као неоснован, из следећих разлога:

Наиме, неосновани су наводи браниоца којима се у захтеву истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези Тарифног броја 80. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 43 од 26.05.2023.године), на тај начин што је првостепени суд одбио да досуди износ од 2.500,00 динара који се односи на разлику између усвојеног дела

захтева за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 13.500,00 динара и траженог износа од 15.750,00 динара, на име прегледа и разматрања списка у фази припремног поступка дана 28.03.2024.године. По оцени браниоца, применом става 1. наведене одредбе награда браниоца за одбрану у складу са Тарифним бројем 1 важеће Тарифе износи 49.500,00 динара, па награда за разгледање списка износи 24.750,00 динара, односно 50% награде тарифе.

По Тарифном броју 80. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката (Службени гласник РС 43/23 од 26.05.2023. године) прописано је да за прегледање или разматрање списка предмета, адвокату припада 50% награде прописане за заступање у поступку чији се списи разматрају. Како је тарифним бројем 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано да адвокату припада награда у зависности од висине запређене казне за кривично дело и то за запређену казну затвора до три године затвора(колико је било запређено малолетном, сада пунолетном АА за кривична дела која су му била стављена на терет) у износу од 600 поена, односно 27.000,00 динара, то 50% ове награде износи 13.500,00 динара, како је правилно досудио првостепени суд.

Из изнетих разлога, Врховни суд је нашао да побијана решења у овом делу нису донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца у овом делу оцењен као неоснован.

Врховни суд је имао у виду и наводе захтева браниоца, којима се указује да малолетном, сада пунолетном АА нису досуђени трошкови на име прегледа и разматрања списка у фази главног претреса дана 07.06.2024.године, те да је неосновано образложење да је бранилац малолетног извршио увид у списе у фази припремног поступка и да вршени увид због касније пристигле документације, због своје комплексности, обимности и садржини, не чини накнадни увид нужним и оправданим. Међутим, како у овом делу бранилац у суштини оспорава оцену суда о томе колико је увида у списе предмета било нужно, што представља чињенично питање и у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд није упуштао у оцену ових навода.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић